

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.004 van 3 april 2014
in de zaak A. 211.536/VII-39.027.**

In zake : Marie-Louise BISSCHOP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Nathalie Maes
kantoor houdend te 9000 Gent
Voskenslaan 34-36
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE AVELGEM, vertegenwoordigd door
het college van burgemeester en schepenen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 januari 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Avelgem van 2 december 2013 waarbij, in het kader van de aktenaam van de melding van de exploitatie van een inrichting voor het houden van tien honden, gelegen aan de Doorniksesteenweg 302 te Avelgem, bijzondere exploitatievoorwaarden worden opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 maart 2014.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nathalie Maes, die verschijnt voor verzoekster, is gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 27 juli 2013 doet verzoekster melding van de exploitatie van haar klasse 3-inrichting, zijnde een inrichting voor het houden van tien honden, gelegen aan de Doorniksesteenweg 302 te Avelgem (Outrijve).

3.2. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Avelgem neemt op 2 december 2013 akte van deze melding. Naar aanleiding van een klacht van een buur en een daaropvolgende geluidsmeting, uitgevoerd door de inspecteur van de lokale politie, legt de verwerende partij tegelijkertijd de volgende bijzondere exploitatievoorwaarden op :

"§3. Bijzondere voorwaarden

- De honden dienen anti-blafbanden te dragen.
- Alle honden moeten zich vanaf de datum van deze beslissing binnen de afgesloten loods bevinden.
- De buitenrennen die nu aanwezig zijn moeten verwijderd worden en dit uiterlijk tegen 16 december 2013.

- In de loods moeten bijkomende afdoende geluidsisolerende maatregelen getroffen worden zodat de Vlarengeluidsnormen gehaald kunnen worden en dit uiterlijk tegen 1 februari 2014.

- De hokken waar de honden in verblijven moeten bestaan uit duurzaam materiaal. De bodem ervan is ondoordringbaar, afwasbaar en licht afhellend. De kuis- en urinewaters moeten naar een opvangput geleid worden. De vaste uitwerpselen moeten dagelijks verwijderd worden en apart in een ondoorlaatbaar, vloeistofdicht recipiënt verzameld worden dat regelmatig gelegegd wordt. De bakken mogen geen hinder veroorzaken.

- De speelweide moet proper onderhouden worden.

- Het bereiden en bewaren van voedsel gebeurt in een afzonderlijk lokaal. Het droogvoer moet afgedekt opgeslagen worden. Bederfbaar voedsel wordt in een gekoelde ruimte bewaard.

- Er moeten maatregelen genomen worden om ongedierte te voorkomen".

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

4. Luidens artikel 17, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zoals het gold ten tijde van het instellen van de vordering, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen. Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen daarover in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. De Raad van State kan geen acht slaan op hetgeen in later ingediende geschriften of ter terechtzitting nog door de verzoekende partij wordt bijgebracht. De verwerende partij kan daarop immers niet meer schriftelijk repliceren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van verzoekster

5. Verzoekster voelt zich geschaad door de bijzondere exploitatievoorwaarden waarbij haar wordt opgelegd alle honden binnen de afgesloten loods te houden, de buitenrennen te verwijderen en de honden een anti-blafband te laten dragen. Het afbreken van de buitenrennen gaat volgens haar gepaard met een kostprijs, terwijl "de noodzakelijke verbouwingen aan de loods, teneinde er een geschikte huisvesting voor haar honden van te maken, (...) lange tijd geduurd (hebben) en ook hoge kosten met zich (hebben) meegebracht". Voorts zouden de bestreden bijzondere voorwaarden er toe leiden dat verzoekster er toe gedreven wordt handelingen te stellen die manifest in strijd zijn met artikel 4, §§ 1 en 2, van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (hierna : dierenbeschermingswet) - bepalingen waarvan de overtredingen kunnen worden beteugeld met strafsancities.

Beoordeling

6. De afbraak- en verbouwingswerken en de kosten die deze zouden meebrengen, komen neer op een financieel nadeel dat desgevallend kan worden vergoed na een eventueel vernietigingsarrest. Verzoekster geeft daarover trouwens geen nadere details en maakt niet aannemelijk dat het nadeel dermate ernstig is dat het de schorsing van de bestreden beslissing via het administratief kort geding zou rechtvaardigen.

Voorts luiden de door verzoekster aangehaalde bepalingen uit de dierenbeschermingswet als volgt :

"Art. 4. § 1. Ieder persoon die een dier houdt, verzorgt of te verzorgen heeft, moet de nodige maatregelen nemen om het dier een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domestikatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen.

§ 2. Niemand mag de bewegingsvrijheid van het dier dat hij houdt, verzorgt of te verzorgen heeft, zodanig beperken dat het aan vermijdbare pijnen, lijden of letsels is blootgesteld. Wanneer een dier gewoonlijk of voortdurend wordt vastgemaakt of opgesloten, moet het voldoende ruimte en bewegingsvrijheid krijgen, in overeenstemming met zijn fysiologische en ethologische behoeften.

(...)

Art. 36. Onverminderd de toepassing, in voorkomend geval, van strengere straffen bepaald bij het Strafwetboek, wordt gestraft met een boete van 52 euro tot 2 000 euro, hij die:

(...)

3° in overtreding wordt bevonden van de bepalingen van artikel 4 (...).".

Uit het loutere feit dat de honden zich binnen een afgesloten loods dienen te bevinden, kan op het eerste gezicht niet zonder meer worden afgeleid dat daarmee aan de dieren geen aangepaste huisvesting zou worden verschaft, noch dat daarmee de bewegingsvrijheid van de dieren zodanig zou worden beperkt dat zij aan vermijdbare pijnen, lijden of letsels zouden worden blootgesteld.

Het verplicht dragen van een anti-blafband valt evenmin op evidente wijze als een strafbare gedraging in de zin van de voormelde wetsbepalingen te interpreteren. Zo is de Raad van State geen rechtsregel bekend die het gebruik van een dergelijke band zou verbieden. Bovendien voorziet de in het geding zijnde bijzondere exploitatievoorwaarde, anders dan verzoekster meent, er niet uitdrukkelijk in dat deze anti-blafband "permanent" zou moeten worden gedragen. De door het bestuur opgelegde voorwaarde moet dan ook in die zin worden geïnterpreteerd dat zij verzoekster er hoe dan ook niet toe kan verplichten zich te gedragen in enigerlei zin die de wetgever strafbaar heeft willen stellen.

Er is niet voldaan aan één van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie april tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys